

mod den sociale Lovgivning omkring i Landet, saa er det ikke i den almindelige Befolkning, men kun blandt de allerhøjeste Skatteydere. Det ærede Medlem Hr. Vesterager siger, at Formaalet for os er kun at faa saa mange Penge ud af de offentlige Kasser som vel muligt. En saadan Insinuation kan man slet ikke fremsætte. Formaalet for os er naturligvis at give de gamle det Brændsel, fordi de trænger til at faa Brændsel og ikke for at faa Pengene ud af de offentlige Kasser. Det ærede Medlem taler, som om han alene er Skatteyder i dette Land. Vi andre er min Sandten ogsaa Skatteydere og maa yde vort Bidrag, men det giver vi med Glæde, naar vi ved, at det gaar til de daarligst stillede i vort Land.

Det ærede Medlem var igen inde paa Spørgsmaalet Pensionslov. Jeg er ikke Forsvarer for „Berlingske Tidende“ her i Salen og skal ganske overlade til det ærede Medlem at afgøre med sit Partis Hovedorgan, hvad der i sin Tid var Meningen med Aldersrenteloven, om det skulde være en Pensionslov eller kun en Understøttelseslov.

Jeg vil endelig gerne takke det ærede Medlem Hr. Holstein for den Tilslutning, han giver Forslaget. Jeg maa dog bemærke, at det ærede Medlem tager fejl, naar han siger, at Brændselspriserne er lavere i Aar, end de har været i noget af de andre tre Aar, Loven har været gældende. (*Holstein*: Brænde!). Ja, Brænde. Jeg tror, det beror paa en Misforstaaelse. Det ærede Medlem regner med Brænde, som naturligvis er en Del af Brændselet, men som navnlig for Købstadkommunernes Vedkommende spiller en underordnet Rolle, og dør er Brændselspriserne betydeligt højere i Aar end tidligere. Saa meget mere Anledning er der til at udtale Glæde over det ærede Medlems Standpunkt, naar han til Trods for denne Opfattelse alligevel vil støtte Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg skal endnu en Gang anbefale det til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hedegaard: Naar det ærede Medlem Hr. Holstein taler om Overbudspolitik, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at det, der præsteres nu i dette Øjeblik, kan maaske ogsaa betegnes som et lille Overbud. Det fremhæves stadig ogsaa af det ærede Medlem Hr. Holstein, at det er Kommunerne selv, der bevilger, det er dem, der skønner. Ja, men det er ikke rigtigt, thi Refusionsbestemmelserne for-

rykker ganske dette, og den enkelte Kommune bestemmer i høj Grad for den anden, som skal betale Hovedparten, og derfor virker Skønnet ikke saa fuldt ud, som det skulde, hvis den Betragtning skulde lægges til Grund.

Jeg skal dernæst gøre en kort Bemærkning saavel til den højtærede Minister som til det ærede Medlem Hr. Holdgaard angaaende det Spørgsmaal, om der her burde have været nedsat Udvalg. Den højtærede Minister var inde paa den Betragtning, at det altid har været Sæd og Skik her i Rigsdagen, at det var de andre Partier, der maatte foreslaa Lovforslag henvist til Udvalg, det var dem, som ikke var tilfredse. Den Betragtning kan jeg nu ikke ganske anerkende. Det er dog i Almindelighed Regeringspartiet, der foreslaar Udvalg, og det maa jo være mest tilfreds med det foreliggende Lovforslag. Jeg gentager, hvad jeg sagde ved første Behandling, at endnu har man ikke givet os saadanne Oplysninger, som var nødvendige for at faa os til at stemme for Lovforslaget, og hvis man havde haft saadanne Oplysninger, vilde det efter mit Skøn have været naturligt, at man havde forlangt Udvalgs Nedsættelse for at give disse saglige Oplysninger, men det gjorde man ikke. Nu ved jeg nok, at Ministeren senere i sin Tale kom til det, han kalder det springende Punkt, nemlig dette: Kan de gamle undvære denne Hjælp? Det skal jeg komme tilbage til, for jeg giver Ministeren Ret i, at det er det, det drejer sig om, men ikke om alt det, som den ærede Ordfører talte om.

De ærede Medlemmer Hr. Holger Larsen og Hr. Holdgaard sagde begge, at jeg ikke kan tale for Husmændene. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde tillige her fra Talerstolen, at han turde garantere for de danske Husmænd. De, der kender det ærede Medlem ret, ved nok, at det skulde være en mærkelig Sag, som det ærede Medlem ikke, naar det i øvrigt passede i hans politiske Linie, her fra Talerstolen turde garantere for, men den Garanti betyder saa overordentlig lidt. Det ærede Medlem Hr. Holdgaard plejer at mene, at naar der skal garanteres for Husmændenes Stilling, saa er han ganske særlig kvalificeret dertil. Jeg vil her rette en Misforstaaelse. Jeg har ikke talt om, hvad Husmændene vil sige til Brændselslovforslaget, men jeg har talt om Husmændenes Indtægt og sagt, at de vilde være glade, hvis de kunde slippe med en Nedgang i Indtægter tilsvarende den Nedgang, som